

JUSTITISMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. oktober 2010
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2010-150-1930
Dok.: CAJ40251

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 20 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. oktober 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Hækkerup (S).

Lars Barfoed

/

Morten N. Jakobsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 20 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for, hvorledes § 2, stk. 2, om dobbelt strafbarhed i udleveringsloven skal forstås og nærmere definere, hvad det betyder, at ”handlingen” kan medføre straf?”

Svar:

1. I forbindelse med gennemførelsen af den såkaldte anti-terrorpakke I blev udleveringsloven ved lov nr. 378 af 6. juni 2002 ændret, således at danske statsborgere, når visse betingelser er opfyldt, kan udleveres til strafforfølgning i lande uden for EU og Norden. Der er efter udleveringsloven ikke mulighed for at udlevere en dansk statsborger til straffuldbyrdelse i lande uden for EU og Norden.

Udleveringslovens § 2 har følgende ordlyd:

”Justitsministeren kan på grundlag af en overenskomst med en stat uden for Den Europæiske Union fastsætte, at danske statsborgere kan udleveres til strafforfølgning i den pågældende stat,

- 1) hvis den pågældende i de sidste 2 år forud for den strafbare handling har haft bopæl i den stat, hvortil udlevering ønskes, og en handling, der svarer til den lovovertrædelse, for hvilken der søges udlevering, efter dansk ret kan straffes med fængsel i mindst 1 år, eller
- 2) hvis handlingen efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 4 år.

Stk.2. Gælder der i forhold til en stat uden for Den Europæiske Union ikke en af de i stk. 1 nævnte overenskomster, kan justitsministeren træffe beslutning om udlevering af en dansk statsborger til strafforfølgning, hvis betingelserne i stk. 1 i øvrigt er opfyldt og særlige hensyn til retshåndhævelsen taler derfor.”

Som det fremgår, fastsætter udleveringslovens § 2 således, for hvilke handlinger en dansk statsborger kan udleveres til strafforfølgning i lande uden for EU. I medfør af lovens § 2, stk. 1, kan justitsministeren på grundlag af en overenskomst med en stat uden for EU fastsætte, at danske statsborgere kan udleveres til strafforfølgning i den pågældende stat, hvis personen i de sidste 2 år forud for den strafbare handling har haft bopæl i den stat, hvortil udlevering ønskes, og en handling, der svarer til den lovovertrædelse, for hvilken der søges udlevering, efter dansk ret kan straffes med fængsel i mindst 1 år, eller hvis handlingen efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 4 år.

I tilfælde, hvor der ikke er vedtaget en overenskomst med en stat uden for EU, kan justitsministeren efter § 2, stk. 2, træffe beslutning om udlevering til strafforfølgning, hvis betingelserne i stk. 1 i øvrigt er opfyldt, og særlige hensyn til retshåndhævelsen taler derfor.

I forbindelse med udlevering af danske statsborgere efter udleveringslovens § 2, stk. 2, gælder der således de krav til handlingers strafbarhed, som er fastsat i stk. 1. Det betyder bl.a., at udlevering kun kan foretages, hvis en handling, der svarer til den lovovertrædelse, for hvilken der søges udlevering, er strafbar efter dansk ret.

2. For så vidt angår fortolkningen af kravet om dobbelt strafbarhed kan det nævnes, at Justitsministeriet i april 2010 i sin beslutning om at udlevere en dansk statsborger til strafforfølgning i Indien fandt, at det afgørende efter ordlyden af lovens § 2, stk. 1, er, om der i dansk ret findes en bestemmelse, der kriminaliserer "en handling, der svarer til den lovovertrædelse, for hvilken der søges udlevering."

Justitsministeriet bemærkede endvidere, at det anførte efter ministeriets opfattelse indebærer, at en tilsvarende handling som den, der søges udlevering for, skal være strafbar efter dansk ret, hvis handlingen var begået i Danmark. Det kræves derimod ikke, at den konkrete handling kan pådømmes i Danmark.

Lovligheden af den pågældende beslutning er for tiden under behandling ved domstolene.

3. De øvrige sager om eventuel udlevering af danske statsborgere til lande uden for EU og Norden, der har været behandlet siden 2002, har ikke givet anledning til tilsvarende overvejelser om fortolkningen af udleveringslovens § 2.

Med den nævnte beslutning fra april 2010 er der således ikke tale om en ændring af Justitsministeriets praksis i forhold til fortolkningen af kravet om dobbelt strafbarhed.